

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Labimpito

Ang Huling Pagsasala sa 144,000: Ang Propetikong Pagsubok ng Larawan ng Hayop

Jeff Pippenger
2024-09-24

Yaong mga tinawag upang mapasama sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay ngayo'y nasa kanilang pangwakas na pagsasala, at ang prosesong ito ay isang proseso ng pagsubok na nakabatay sa pagbuo ng larawan ng hayop. Nagsisimula ang prosesong ito ng pagsubok sa sambahayan ng Diyos, sapagkat ang paghatol ay laging nagsisimula sa sambahayan ng Diyos; at pagkatapos nito, ang iba Niyang kawan ay haaharap sa gayunding proseso ng pagsubok. Marahil ang pinakamatingkad at pinakamahalagang katangiang propetiko sa pagbuo ng larawan ng hayop ay na ito'y nagaganap nang makalawa: una sa Estados Unidos, at pagkatapos ay sa iba pang bahagi ng sanlibutan. Sa pananaw ng propesiya, nangangahulugan ito na ang larawan ng hayop sa sanlibutan ang pangwakas na pagpapakita ng larawan ng hayop; kaya't ang anumang pagiging tipo ng larawan ng hayop na nauna kaysa sa larawan ng hayop sa sanlibutan ay isa lamang anino na sumasagisag sa katuparan.

Nagsimula ang paghatol sa sambahayan ng Diyos noong Setyembre 11, 2001. Ang petsang iyon ay nauna nang inihuwaran ng Agosto 11, 1840, nang ang anghel ng Apocalipsis 10 ay bumaba na may isang munting aklat na bukás sa kaniyang kamay. Nang bumaba ang anghel ng ikasampung kabanata, ipinahayag niya na ang paghatol sa Protestantismo ay noon ay isinasagawa na. Ang sinumang hinahatulan ng Diyos, una Niya itong binababalaan, at ang pagpapatunay sa metodolohiya ni Miller sa pagtutuos ng panahon ay nagdagdag ng bigat sa kaniyang mga kalkulasyon hinggil sa paghatol na may kinalaman sa Ikalawang Pagparito. Nagsimula na ang pagsubok sa mga Protestante noong Agosto 11, 1840, at pagsapit ng 1844 ang mga Protestante ay naging mga anak na babae ng Roma. Ang panahong 1840 hanggang 1844 ay huwaran ng panahong mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapat na batas ng Linggo.

Ang dalawang panahong iyon ay kinakatawan din ng panahon mula sa bautismo ni Jesus, nang bumaba ang Banal na Espiritu, hanggang sa krus. Ang tatlong panahong iyon ay pawang isinagisag ng sandaang dalawampung taon na inilaan sa daigdig bago ang dilubyo, hanggang sa pagdating ng dilubyo. Lagi nang may mensaheng babala na tumutukoy sa hatol ng natatanging bahaging iyon ng kasaysayan. Mayroon ding mga banal na kasaysayan na tumatalakay sa natatanging panahong ito sa mga huling araw.

Si Noe ay nangaral sa loob ng isang daan at dalawampung taon, saka dumating ang paghuhukom ng baha. Si Cristo ay nangaral sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung araw, saka dumating ang paghuhukom ng krus. Ang mensaheng babala ni Juan Bautista ay binigyan ng kapangyarihan sa pagbautismo ni Cristo, at pagkatapos ay dinala si Jesus sa ilang sa loob ng

apatnapung araw. Ang apatnapung araw na iyon, at ang sumunod na tatlong pagsubok sa katapusan ng apatnapung araw, ay nagtuturo na kapag ang mensahe ay binigyan ng kapangyarihan, na kinikilala sa pamamagitan ng pagbaba ng isang banal na sagisag, gaya ng Espiritu Santo sa Kanyang pagbautismo, at ng pagbaba ng dalawang anghel ng Apocalipsis kabanata sampu at labing-walo, nagsisimula na ang isang proseso ng pagsubok. Kapag bumaba ang banal na sagisag, ang mensahe ng paghuhukom na ipinapahayag sa mga siyang paksa ng paghuhukom sa panahong iyon ay binibigyan ng kapangyarihan, at ang natatanging pangkat na hinahatulan ay pumapasok sa isang tiyak na panahon na nagwawakas lamang sa pagsasara ng kanilang probasyon.

Ang linya ni Hesus ay tumutukoy sa dalawang yugto ng pagpapatotoo. Ang una ay ang Kaniyang personal na pagpapatotoo sa loob ng isang libo't dalawang daan at animnapung araw, pagkatapos ay ang Kaniyang pagpapatotoo sa harap ng Kaniyang mga alagad sa loob ng isa pang isang libo't dalawang daan at animnapung araw hanggang sa binato si Esteban.

Kung magkagayo'y sinabi ng anghel, "Pagtitibayin niya ang tipan sa marami sa loob ng isang sanlinggo [pitong taon]." Sa loob ng pitong taon matapos pumasok ang Tagapagligtas sa Kanyang ministryo, ang ebanghelyo ay ipangangaral lalo na sa mga Hudyo; sa loob ng tatlo at kalahating taon sa pamamagitan mismo ni Cristo; at pagkatapos ay sa pamamagitan ng mga apostol. "Sa kalagitnaan ng sanlinggo ay ipatitigil Niya ang hain at ang handog." Daniel 9:27. Sa tagsibol ng A. D. 31, si Cristo, ang tunay na hain, ay inihandog sa Kalbaryo. Noon ay napunit sa dalawa ang tabing ng templo, na nagpapakita na ang kabanalan at kahalagahan ng serbisyong paghahain ay naalis na. Dumating na ang panahon upang tumigil ang makalupang hain at handog.

Ang isang sanlinggo—pitong taon—ay nagwakas noong A. D. 34. Pagkatapos, sa pamamagitan ng pagbato kay Esteban, tuluyang sinelyuhan ng mga Judio ang kanilang pagtanggap sa ebanghelyo; at ang mga alagad na nangalat dahil sa pag-uusig ay "nagsiparoon sa lahat ng dako, na ipinangangaral ang salita" (Mga Gawa 8:4); at di naglaon, si Saulo, ang mang-uusig, ay nagbalik-loob, at naging si Pablo, ang apostol sa mga Hentil. *The Desire of Ages*, 233.

Ang linya nina Noe at Cristo, ng mga Milerita, at ng isandaang apatnapu't apat na libo, ay pawang nagbibigay-saksi sa isang yugto ng panahon kung kailan sinusubok ang isang tiyak na pangkat na pinatutungkulan sa pamamagitan ng isang babalang mensahe. Ang pagpapalakas ng mensahe ay tumutukoy sa pasimula ng isang panahon ng pagsubok, na siya namang nagwawakas sa pagsasara ng probasyon ng nasabing pangkat na pinatutungkulan. Sa linyang propetiko ni Jesus, natutukoy ang dalawang yugto ng pagpapatotoo. Ang dalawang yugtong iyon ng pagpapatotoo ay naglalarawan bilang tipo ng dalawang babalang mensahe na kinakatawan ng anghel na bumaba noong ika-11 ng Setyembre, 2001, na tumupad sa Apocalipsis 18:1-3, na pagkatapos ay sinundan ng ikalawang tinig mula sa talatang apat at mga kasunod nito ng kabanata labing-walo.

Kaya nga, sa huling gawain ng pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang bukod na panawagan ang ipinapahayag sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay: 'Bumagsak, bumagsak ang Babilonya, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid.' At sa malakas na sigaw ng mensahe ng

ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko.' Review and Herald, Disyembre 6, 1892.

Ang unang yugto ay ang paghuhukom na nagsisimula sa sambahayan ng Diyos, at pagdating ng nalalapit na batas ng Linggo ay magsisimula ang ikalawang yugto ng paghuhukom, na sinisimulan ng babala upang lumabas mula sa Babilonya. Ang linya ni Cristo mula sa Kaniyang bautismo hanggang sa krus ay kumakatawan sa Setyembre 11, 2001 hanggang sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, at ang panahon mula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos hanggang sa puntong ang bawat bansa ay napipilitang tanggapin ang Linggo bilang Pandaigdigang Araw ng Pagsamba ay ang panahong nagtatapos kapag ang pinakahuling bansa ay nagpapasakop.

Nagsisimula ang panahon sa batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagwawakas kapag ang huling bansa ay nagpapasakop sa kapangyarihan ng kapapahan. Ang pasimula ng ikalawang panahon ay minamarkahan ang pagwawakas ng unang panahon, at kapwa ay may mga batas ng Linggo na nauna nang inilalarawan bilang tipo sa patotoo ng Roma. Ang unang batas ng Linggo noong taong 321 ay ipinatupad sa pamamagitan ng awtoridad ng paganong Roma. Ang batas ng Linggo na ipinatupad sa pamamagitan ng awtoridad ng iglesiang papal ay kinakatawan ng taong 538. Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ay 321, at ang batas ng Linggo na ipinatupad sa huling bansa ay 538. Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ay minamarkahan ang pagdating ng mensaheng babala na saka ipinahayag ng watawat na binuo ng mga itinakwil ng Israel.

Ang palatandaang iyon ay ang taong 321, at iyon ang tanda ng pasimula ng panahon ng pagsubok sa bawat bansa hinggil sa usapin ng Araw ng Linggo. Ang panahong iyon ay nagwawakas kapag ang huling bansa ay magpapasakop sa Roma, at ang pangyayaring iyon ay inihalimbawa ng palatandaan ng taong 538. Ang panahong mula 321 hanggang 538 ay inihalimbawa ng panahong mula sa krus hanggang sa pagbato kay Esteban. Samantalang binabato si Esteban, nakita niya si Cristo na nakatayo sa makalangit na santuwaryo, na naglalarawan ng pagtindig ni Miguel sa pagtatapos ng probasyon ng tao.

Noong Setyembre 11, 2001, dumating ang babala ng unang tatlong talata ng ika-labing-walong kabanata, at ito'y tinandaan ng hulagang inihayag ng propetisang si Ellen White, na nagsabing kapag ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York ay ibinagsak sa pamamagitan ng isang paghipo mula sa Diyos, matutupad yaong mismong tatlong talatang iyon. Tinandaan din ito ng Patriot Act, na naging tanda para sa mga handang makakita; na ang prinsipyong ipinahahayag ng batas-Ingles, na nagsasaad na ang tao ay walang sala hangga't hindi napapatunayang maysala, ay isinantabi kapalit ng batas-Romano, na ipinahahayag na ang tao ay maysala hangga't hindi napapatunayang walang sala.

Ang Patriot Act ang nagmarka ng pasimula ng paghatol sa Laodiceanong Adventismo ng Ikapitong Araw. Nagtatapos ang panahong iyon sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang mga Laodiceanong Adventista ng Ikapitong Araw na matagumpay na makalalampas sa panahong iyon ng pagsasala ay saka magbibigay ng babalang mensahe ng talatang ikaapat ng kabanata labing-walo, na nagtatapos sa huling bansa na magpapasakop sa Roma. Nagsisimula ang panahong iyon sa batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagtatapos sa panghuling batas ng Linggo.

Kung mali ang pagkaunawa natin sa katotohanang may dalawang larawan ng hayop na kinikilala batay sa patotoo ng higit sa dalawang saksi, kung gayon ay mali rin ang ating pagkaunawa sa gawaing kinakatawan ng unang tatlong talata ng Apocalipsis kabanata labing-walo, na nagsimula noong 2001, at sa gawaing nagsisimula sa talatang ikaapat ng kabanata labing-walo.

Sa paggamit natin ng tahasang pagtukoy ni Sister White na ang pagbaba ng anghel ng Apocalipsis labing-walo ay naganap noong 1888, at ng kaniyang pagsasalita hinggil sa gayunding anghel sa panahunan ng panghinaharap, nasusumpungan natin na ang 1888 ay lumalarawan sa 2001. Ang anghel ng Apocalipsis, na nagliliwanag sa lupa sa pamamagitan ng Kaniyang kaluwalhatian, ay bumaba sa mga pagpupulong sa Minneapolis noong 1888, at muling bumaba nang bumagsak ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York.

Ang panahon mula sa bautismo ni Cristo hanggang sa krus, ang panahon mula 11 Agosto 1840 hanggang 22 Oktubre 1844, at ang panahon ng sandaang dalawampung taon ni Noe ay nagbibigay ng tatlong saksi sa isang panahon ng paghuhukom. Ang 1888 ay nagbibigay ng isang saksi sa pagpapakita ng paghihimagsik na naitala sa mga pagpupulong sa Minneapolis, at itinutukoy ni Noe ang pag-alis ng Espiritu Santo mula sa mga tumanggi sa mensahe. Ang paghihimagsik ng mga tao bago ang Dilubyo, gayundin ang paghihimagsik ng mga pinuno ng iglesia noong 1888, ay kapwa tumutugma sa kasaysayan nina Korah, Dathan at Abiram sa kasaysayan ni Moises, na sinabi ng anghel kay Sister White na muling nangyayari sa Minneapolis.

Ang panahong sumasaklaw mula sa Patriot Act hanggang sa batas-panlinggo sa Estados Unidos ay kumakatawan sa yugto ng pagsubok para sa Laodiceang Adventismo ng Ikapitong Araw. Ang paghihimagsik laban sa mensaheng babala na nagpapahayag ng kanilang hatol ay nagpapakilala ng pag-alis ng Banal na Espiritu, at kaya't ng pagbubuhos ng matinding pagdaraya sa mga masasamang mangmang na dalaga ng kasaysayang iyon. Ang tuon ng paghihimagsik ay ang hinirang na mensahero, na kinakatawan nina Noe, Moises, mga Elder Jones at Waggoner, at siyempre, Kapatid na White. Ang paghihimagsik laban sa mensaheng babala at sa mensahero ng kasaysayang iyon ay nakabatay sa "langis" sa kasaysayan ng talinghaga ng sampung dalaga.

Yaong mga nagpapahayag ng mensaheng babala ay ginagawa nila ito sapagkat taglay nila ang "langis," na siya ring mensaheng babala. Kaya't ang pagkakaiba sa pagitan ng dalawang uri ay bunga ng wastong paglalapat ng mga tuntunin ng propetikong pagpapakahulugan na tinanggap ng mga nasa kilusan ng unang at ikalawang anghel, na kinakatawan bilang mga tuntunin ni Miller sa pagpapakahulugan, at gayundin ng mga tuntunin ng propetikong pagpapakahulugan na tinanggap ng kilusan ng ikatlong anghel.

Ang pagsubok na inilalarawan bilang "pagkakabuo ng larawan ng hayop," samakatuwid ay dapat maging isang pagsubok na may kaugnayan sa kung paano nabubuo ang larawan ng hayop sa makahulugang salita ng Diyos.

Mula sa Patriot Act noong 2001, na tinipikal ng Blair Bill noong 1888, na tinipikal ng Deklarasyon ng Kalayaan noong 1776, na tinipikal ng bautismo ni Cristo, na siyang tipo ng ika-11 ng Agosto, 1840, ang lahat ng ito ay sumusuporta sa katotohanang ang proseso ng pagsubok ng paghatol ay nagsisimula sa isang may kapangyarihang mensaheng babala na dapat kunin mula sa kamay ng

anghel at pagkatapos ay kainin.

Ang aral na propetiko na kinikilala ang Estados Unidos bilang mga mandarambong ng iyong bayan ay nililito ang ilang punto sa pamamagitan ng kanilang lohika, at ang mga puntong iyon ay madalas na ang pinakadirektang mga talatang patunay sa pagtatatag ng mga salik ng pagbuo ng larawan ng hayop. Isang paraan upang ilarawan ang katotohanang ang pagsubok na ito ay likas na propetiko ay ang paggamit ng mga batayang tuntunin ng propesiya upang ipakita ang isang katotohanang mauunawaan lamang kung tinatanggap mo ang Roma bilang ang sagisag na kinakatawan ng mga mandarambong ng iyong bayan.

Ang ilustrasyong ito ay hinango mula sa limang linya ng kasaysayan sa loob ng Adventismo, kung saan naganap ang isang kontrobersiya hinggil sa Roma bilang sagisag. Tayo ngayon ay nasa huli, o ikaanim, sa mga kontrobersiyal na kasaysayang ito, at ang kontrobersiya ngayon ay ganap na katulad ng kontrobersiyang kinakatawan sa talangguhit noong 1843.

Madaling makita ang katotohanang ito kung wasto mong ilalapat ang mga alituntuning propetiko. Isa sa mga alituntuning propetiko na kailangang gamitin ay ito: na ang mga sagisag ay may mahigit sa isang kahulugan, at ang kahulugang ginagamit nila sa isang sipi ay dapat itakda ng mismong sipi. Ang hari ng Siria, si Antiochus III Magnus, ay tumupad sa labanan sa talatang ikasampu ng kabanatang ikalabing-isa ng Daniel, at tinupad niya ang labanan sa Raphia sa mga talatang ikalabing-isa at ikalabing-dalawa, at tinupad niya ang labanan sa Panium sa talatang ikalabinlima. Ang kontrobersiyang Millerite na kinakatawan sa tsart noong 1843 ay ito: na ang maling pananaw na Protestante ay itinukoy na ang "mga tulisan" ay si Antiochus Epiphanes, habang pinaninindigan din ang katotohanan na ang "mga tulisan" ay isang sagisag ng Roma.

Ang mga talata 10 hanggang 15 ay unang naisakatuparan sa kasaysayan ni Antiochus III Magnus, kaya ang mga talatang iyon, at ang kasunod na makasaysayang pag-uulit ng mga iyon, ay nagsisilbing dalawang saksi sa katuparan ng mga talatang iyon sa mga huling araw, sapagkat ang lahat ng mga propeta ay nagsalita nang higit na tuwiran ukol sa mga huling araw kaysa sa kapanahunang kanilang kinabuhayan.

Kalakip ng itinatag na tuntunin hinggil sa kung saan dapat ilapat ang patotoo ng isang propeta, mayroon din tayong tuwirang pagtatala ni Sister White: "marami sa kasaysayang naganap sa pagtupad ng hulang ito [Daniel kabanata labing-isa] ay mauulit." Si Antiochus III Magnus ay kumakatawan sa Estados Unidos bilang hukbong kinatawan ng Roma ng Papasiya. Iginigiit ng mga Protestante na ang mga "magnanakaw" ay nagsilbing tipo ng isa pang Antiochus, samantalang batid ng mga Millerite na iyon ay ang Roma. Sa kasalukuyan, kinikilala ng isang panig ang Estados Unidos bilang ang mga "magnanakaw," at naninindigan naman ang kabilang panig sa saligang katotohanan.

Kung sinusunod ang tuntuning nagsasaad na ang mga sagisag ay maaaring magtaglay ng mahigit sa isang kahulugan, at na ang kahulugan ay dapat ibatay sa konteksto kung saan sila ginagamit, kung gayon ang pagtukoy sa Estados Unidos bilang mga tulisan ay kaayon ng pagtukoy ng mga Protestante kay Antiochus bilang mga tulisan, subalit ngayon si Antiochus ay isang sagisag ng Estados Unidos sa mga huling araw.

Ang konteksto ng sipi ay tuwirang tumutugon sa tanong kung aling kapangyarihan ang nagpapakataas ng sarili upang itatag ang pangitain; kaya't makatuwiran ang pagbibigay-diin sa katotohanang ito. Napagtitibay ito ng maraming patunay, sapagkat ang iba pang makasaysayang linya ng isang kontrobersiya hinggil sa Roma bilang sagisag ay tumutukoy sa gayunding katunayan. Ang katunayang iyon ay ito: yaong nasa maling panig ng usapin ay palagiang kinikilala ang Estados Unidos bilang kahalili ng Roma. Subalit kung ayaw mong tanggapin na ang mga sagisag ay may higit sa isang kahulugan, o kung pinaniniwalaan mo man ito ngunit hindi ka sapat ang kasanayan upang magkaroon ng lubos na pagtitiwala sa tuntuning iyon, halos magiging imposibleng masundan mo ang lohikang ilalapat ngayon.

Bawat kapangyarihang may dalawang sungay ay kumakatawan sa Estados Unidos sa mga huling araw. Ang Pransiya ay ang dalawahang kapangyarihan na kinakatawan ng Sodoma at Egipto. Ang Islam ay larawan din ng Estados Unidos, sapagkat ang Estados Unidos ang huwad na propeta kaugnay ng kapangyarihang papal na siyang Jezebel. Ang Estados Unidos ay si Salome na nasasailalim sa pagpapasakop kay Herodias. Si Balaam ay sagisag din ng isang huwad na propeta, bagaman ang kaniyang salaysay ay higit na masalimuot kaysa sa pagiging isang huwad na propeta lamang.

Ang mga propesiya ni Balaam, na naitala matapos niyang tatlong ulit na pagpalain ang Israel, ay iniuugnay sa Islam sa iba't ibang paraan. Ang asno ay isang sagisag ng Islam, at hindi mo maiaalis ang asnong nagsasalita sa anumang salaysay tungkol kay Balaam. Ang mga pantas mula sa Silangan na pumarito upang sambahin ang sanggol na Jesus ay pinatnubayan ng mga propesiya ni Balaam. Ang Islam ng tatlong "sa aba" ng Kabanata Siyam ng Apocalipsis ay kumakatawan sa huwad na propetang Mohammed.

Kung nauunawaan mo na ang mga sagisag ay may higit sa isang kahulugan, walang dudang mauunawaan mo rin na maraming katotohanan ay napakahalaga kaya't kinakatawan ng iba't ibang sagisag. Ang sagisag na nagtatatag ng pangitain ay isang sagisag ng Roma, kaya't maliwanag na ang Roma ay magiging pangunahing tema sa buong propesiya sa Biblia. Isa sa mga klasikong at matagal nang kinikilalang sagisag ng Roma ay ang hari ng hilaga sa Daniel kabanata labing-isa. Ang hari ng hilaga na darating sa kaniyang wakas at walang sinumang tutulong sa kaniya ay ang kapangyarihang papal, ang Simbahang Romano, ang papa ng Roma, ang tao ng kasalanan.

Sa kontrobersiya ni Uriah Smith, iginiit na ang hari sa hilagaan sa talatang tatlumpu't anim ay ang Pransiya, at ang hari sa hilagaan sa talatang apatnapu ay ang Turkiya. Ang Pransiya at ang Turkiya ay kapuwa mga sagisag ng Estados Unidos sa magkakaibang konteksto; ngunit, gaya ng sa mga Protestante, at gaya rin ngayon, sa kontrobersiyang iyon ni Smith, itinakwil niya ang katotohanang ang hari sa hilagaan ay sagisag ng Makabagong Roma, at iginiit na ang sagisag ng Roma ay kinakatawan ng isang sagisag ng Estados Unidos, sa katauhan ng bansang Pransiya, at, muli, na ang sagisag ng Roma ay isa ring sagisag ng Estados Unidos, sa katauhan ng bansang Turkiya.

Ang konteksto ngayon ay binubuo ng tatlong linya: ang kasaysayan ng mga Millerite, ang kasaysayan ni Uriah Smith, at ang kasalukuyan. Sa bawat isa sa mga ilustrasyong iyon ay may isang kontrobersiya hinggil sa isang sagisag ng Roma, na maling naiaangkop bunga ng maling

pagkaunawa sa Roma bilang sagisag ng Estados Unidos.

Ang linya ng kontrobersiya hinggil sa “the daily” sa aklat ni Daniel ay pinagtitibay ang gayunding diin ng pangangatwiran laban sa katotohanan tungkol sa isang sagisag ng Roma, bagaman may ilang mahahalagang maseselang pagkakaiba sa kasaysayang ito.

Ang lohika ng modelong propetiko ni Uriah Smith ay humantong sa kaniyang mga tagasunod sa maling paglalapat ng ikaanim na salot sa kabanata labing-anim ng Apocalipsis. Isa sa pangunahing suliranin sa paglalapat ni Smith ng kabanata labing-anim—bukod sa kaniyang pagsisikap na ilapat ang lahat nang literal, sa isang kapanahunan na ang lahat ay dapat ilapat sa espirituwal—ay ang kaniyang pagkabigong makita ang tiyak na estruktura ng tatluhang unyon ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta. Dahil pinalitan ni Smith ang tunay na kahulugan ng mga simbolo ng mga kahulugang mula sa pribadong interpretasyon, ang kaniyang lohika ay humahadlang sa kakayahang makilala kung paano nabubuo ang tatluhang unyon, at ang paraan ng pagkakabuo nito ay ang "dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos na sa pamamagitan nito ay ipapasya ang kanilang walang hanggang kaligtasan."

Ang di-wastong paglalapat ng mga sagisag ng Roma ay isang pagtatangka ni Satanas upang hadlangan ang bayan ng Diyos sa mga huling araw na makita hindi lamang ang makabagong Roma, kundi pati kung paano nabubuo ang makabagong Roma. Ang pangangailangang kilalanin ang mga katangiang propetiko na kaugnay ng pagsasanib ng United Nations, ng kapapahan, at ng Estados Unidos ay may mga kahihinatnang walang hanggan.

Sa aklat ni Daniel ay may isang natatanging pagsubok na binibigyang-diin ang kahalagahan ng pagkilala sa mga ugnayan ng tatlong kapangyarihang ito, at may isa pang natatanging pagsubok sa aklat ng Apocalipsis na binibigyang-diin ang gayunding mga punto. Ang “daily” sa aklat ni Daniel ay inunawa ni William Miller, habang pinag-aaralan niya ang Ikalawang Tesalonica, bilang tumutukoy sa Romang pagano. Naunawaan ni Miller, mula sa paglalarawan sa Ikalawang Tesalonica ng ugnayang propetiko sa pagitan ng Romang pagano at Romang Papal, na ang salitang “daily” ay sagisag ng Romang pagano, at samakatuwid ang kasuklam-suklam na paninira ay ang Romang Papal.

Gayunman, ang puntong aming binibigyang-diin ay na sa Ikalawang Tesalonica, ang ugnayan sa pagitan ng paganong Roma at ng Roma ng Papasiya ay inilalagay sa isang konteksto na nagtuturo na kung hindi mo nauunawaan ang ugnayan ng dalawang kapangyarihang iyon, tatanggap ka ng matinding pagkalinlang at mapapahamak magpakailanman.

Ito ang gayunding babala ng ikaanim na salot, kung saan hindi lamang tinutukoy ang dragon, na siyang paganong Roma sa Ikalawang Tesalonica, at ang hayop, na siyang “tao ng kasalanan” sa nasabing sipi, kundi kasama rin, sa kabanata labing-anim, ang bulaan na propeta. Binibigyang-diin ng sipi ang kahalagahan ng pagkilala sa ugnayan ng mga kapangyarihang bumubuo sa tatluhang pagkakaisa ng Makabagong Roma, na siya rin ang Makabagong Babilonya.

Ang kontrobersiya hinggil sa “the daily” ay tumatalakay sa mismong kontrobersiya ng mga huling araw, ngunit pinalalawak nito ang pagkakakilanlan ng nasabing kontrobersiya sa pamamagitan ng

pagbibigay-diin sa kahalagahan ng pag-unawa sa ugnayan ng tatlong kapangyarihang bumubuo sa Makabagong Roma. Ang pagtanggap makita ang katotohanang ito ay pagtitiyak ng makapangyarihang pagkalinlang bilang iyong gantimpala.

Sa kasalukuyang kontrobersiya, ang mga nagtuturing sa Estados Unidos bilang ang mga magnanakaw ay tila hindi man lamang pumapayag na maunawaan kung bakit mahalaga na ang Estados Unidos ay paulit-ulit na inilalarawan bilang nasa ilalim ng kapangyarihang papal sa halip na bilang mismong kapangyarihang papal. Ang payak na bait ay kumikilala na ang kapangyarihang siyang kumokontrol sa ugnayan sa politika, kasaysayan, pag-aasawa, at propesiya sa Biblia ay itinuturing na ulo; at ang ulo ang siyang nagtataas ng sarili upang itatag ang pangitain, at pagkatapos ay bumabagsak.

Ang lohikang kinikilala ang Estados Unidos bilang mga mandarambong ay hindi mailalapat sa kasaysayang isinagisag at pagkaraan ay natupad, mula 321 hanggang 538. Ang sagisag ng Estados Unidos ay dapat munang bumagsak bago mahayag ang “tao ng kasalanan.” Ang “tao ng kasalanan” ay mahahayag muli sa mga huling araw, at bago siya mahayag, dapat munang bumagsak ang Estados Unidos.

Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ay hindi itinuturing ang Estados Unidos bilang Makabagong Roma; bagkus, ipinahahayag nitong dumating na ang pambansang kapahamakan, at na ang Estados Unidos ay lubos nang nahiwalay sa katuwiran. Ang Makabagong Roma na nahahayag kapag, sa panahon ng batas ng Linggo, ang Estados Unidos ay tumalikod ay ang kapapahan, na sa mismong sandaling iyon ay kakasakop pa lamang nito ang kaniyang kapanig, ang bulaang propeta.

Ang “the daily” sa aklat ni Daniel at ang kaugnayan nito sa mensahe ni William Miller, gayundin ang kabuluhan ng pagkaunawa ni Miller na hinango mula sa Ikalawang Tesalonica, kabanatang dalawa, at ang babala na ingatan ang inyong mga kasuotan sa ikaanim na salot, ay pawang tumutukoy sa mga elemento mula sa mga kontrobersiyang iyon na tumutugon sa mga kasalukuyang isyu.

Ang babala ng Ikalawang Tesalonica kabanata dalawa sa mga huling araw ay tungkol sa isang uri na tinutukoy ang Estados Unidos bilang isang sagisag, ngunit tumatangging patnubayan ng liwanag na tumatalakay sa ugnayan ng Estados Unidos sa Roma Papal. Sa paggawa nito, makikita nila ang ugnayan hindi lamang ng Roma Papal at ng Estados Unidos, kundi maging ng Mga Nagkakaisang Bansa, ang kapangyarihan ng dragon ng Apocalipsis kabanata labing-anim.

Gaya nina Uriah Smith, A.G. Daniells, at W.W. Prescott—na tinukoy ni Sister White bilang walang kakayahang mangatwiran mula sa sanhi tungo sa bunga—gayon din ang mga tumatangging magpasakop sa pamamatnubay ng makahulang salita ng Diyos sa pagpapaliwanag nito tungkol sa ugnayan ng tatlong kapangyarihang ito sa mga huling araw.

Gaya ng unang kontrobersiya, ng kasalukuyang kontrobersiya, at ng mga kontrobersiyang kaugnay kay Uriah Smith, ang kontrobersiya hinggil sa ugnayan ng tatlong kapangyarihan gaya ng inilalarawan sa Ikalawang Tesalonica at sa ikaanim na salot ay nagpapamalas ng isang pribadong

pagpapakahulugan na tumuturo sa Estados Unidos, ngunit tumatangging makita ang ilang katangiang propetiko ng Estados Unidos na maglalantad sa kamalian ng kanilang konsepto, at marahil ay maghahatid sa kanila sa liwanag.

Pagkaraan ng Setyembre 11, 2001, sumiklab ang pagtatalo hinggil sa apat na insekto na tinukoy ni Joel. Ang katotohanan ay na ang mga insekto ay kumakatawan sa isang nagsusunod-sunod na espirituwal na pagbagsak ng Laodiseanong Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw sa pamamagitan ng pagpasok ng teolohiyang Katoliko at apostatang Protestante. Muli, ang tamang paglalapat ng apat na insekto ay Roma, ngunit ang sariling pagpapakahulugan ay nag-angkin na iyon ay Islam, na isang sagisag ng huwad na propeta, at kaya nga isang sagisag ng Estados Unidos. Linya sa linya, ang mga pagtatalo mula sa kasaysayang Adventista na katatapos lamang nating talakayin ay pawang sumasaksi sa iisang katotohanan.

Ang maling panig, ayon sa apat na saksi, ay tinutukoy ang mga tulisan bilang ang Estados Unidos, at ayon sa dalawang saksi, mali ang pagkaunawa ng maling panig hinggil sa Estados Unidos bilang isang sagisag. Ang mga kandidato ng Diyos sa mga huling araw na mapabilang sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay nasa isang makahulang pagsubok sa kasalukuyan. Hindi ito isang pagsubok na napapasa sa pamamagitan lamang ng simpleng pagboto para sa panig na ito o sa panig na iyon. Ito ay isang pagsubok na tanging tunay na matatahak nang wasto kung ang mga tuntuning propetiko ay ipinatutupad nang tumpak. Upang gisingin ng Leon mula sa lipi ni Juda ang Kaniyang bayan sa mga huling araw sa katotohanang hindi sila nagsisiyasat nang sapat na malalim, pinahintulutan Niyang maipasok ang mga hidwang aral.

Ang katunayang may lumitaw na isang erehiya sa loob ng kilusang ito ay nagpapakita na ang ating pansariling kasanayan kaugnay ng mga tuntunin ng pagpapakahulugan ng propesiya ay mas mahina kaysa sa nararapat. Itinatag ng Roma ang pangitain, at ang pangitain ng mga huling araw ay ang pangwakas na pag-angat at pagbagsak ng hari ng hilagaan. Ang "hari" na iyon ay siya ring "tao ng kasalanan," at ang "tao ng kasalanan" ay ang "hiwaga ng kasamaan," at yaong "tampalasan." Siya ang antikristo, sinasagisagan siya bilang "mga mandarambong ng iyong bayan," at siya ang "ulo" ng Makabagong Roma.

“Ang mga nalilito sa kanilang pag-unawa sa salita, na nabigong makita ang kahulugan ng antikristo, ay tiyak na ilalagay ang kanilang sarili sa panig ng antikristo. Wala na ngayon ang panahon upang tayo ay makiayon sa sanlibutan. Si Daniel ay nakatayo sa kaniyang bahagi at sa kaniyang dako. Ang mga propesiya nina Daniel at Juan ay dapat maunawaan. Binibigyang-kahulugan nila ang isa't isa. Ipinagkakaloob nila sa sanlibutan ang mga katotohanang dapat maunawaan ng bawat isa. Ang mga propesiyang ito ay dapat maging saksi sa sanlibutan. Sa pamamagitan ng kanilang katuparan sa mga huling araw na ito, sila mismo ang magpapaliwanag.” Kress Collection, 105.